

اخبار اجتماعی

گزارش تکان دهنده نیویورک
تایمز از وضعیت آب ایران

نیویورک تایمز با اشاره به نقش کم آبی در تحولات سیاسی و اجتماعی نوشت: ۱۲ استان از ۳۱ استان ایران طی ۵۰ سال آینده با خشک شدن کامل سفره‌های زیر زمینی آب خود مواجه خواهند شد.

نیجریه، سوریه، سومالی و حالا ایران در هر کدام از این کشور ها به اتمام مختلف بروز بحران آب موجب بروز مجموعه‌ای از ناآرامی های اجتماعی، مهاجرت گسترده، آشوب و حتی جنگ شده است. در دوره تغییرات اقلیمی، درس هایی که این کشور ها گرفته اند می تواند مورد استفاده بسیاری از کشورهای دیگر قرار گیرد. انستیتیو منابع جهانی در ماه جاری میلادی نسبت به گسترش استرس های آبی در سراسر جهان هشدار داده است؛ «پیش بینی شده که ۳۳ کشور جهان در سال ۲۰۴۰ میلادی با استرس بسیار بالای آبی مواجه باشند».

کمبود آب می تواند موجب اعتراضات خیابانی شود: دسترسی به آب یکی از دلایل مشترک ناآرامی در هند بوده است. این عامل می تواند مورد سوء استفاده گروه های تروریستی نیز قرار گیرد و موجب مهاجرت های گسترده از مناطق حاشیه ای به شهرهای پرجمعیت شود.

ایران جدیدترین نمونه از کشوری است که در آن وقوع بحران آب منجر به نارضایتی عمومی شده است، این به ویژه در شهرهای کوچک این کشور مصداق بیشتری دارد. مزارع خشک شده اند و دریاچه ها به شور زار تبدیل گشته اند. میلیون ها نفر به مراکز استان ها و شهرهای بزرگ مهاجرت کرده اند و بیکاری منجر به افزایش نارضایتی میان جوانان شده است. تقریباً ۱۴ سال است که ایران با خشکسالی مواجه است.

وقوع یک بحران آبی، چه در نتیجه عوامل طبیعی، چه سوء مدیریت انسانی و چه هر دو، می تواند هشدار اولیة نسبت به وقوع یک در درسر جدی در آینده نه چندان دور باشد.

دور دور های لاکچری
با حیوانات وحشی

فرمانده یگان حفاظت از محیط زیست استان تهران می گوید: دور دور با حیوانات وحشی به ویژه گربه سانان، جرم است و متخلفان به ۱ تا ۶ ماه حبس محکوم می شوند.

دور دور با حیوانات وحشی عظیم الجثه مانند شیر، ببر، پلنگ، یوز پلنگ و حتی مار پیتون این روز ها به مد جدید زندگی لاکچری برخی افراد تبدیل شده است؛ حیواناتی که به خاطر ذات وحشی خود، در صورت یک تحریک غیر منتظره، می توانند هم جان صاحب خود و هم سایرین را به خطر بیندازند.

ماده ۱ قانون شکار و صید: یک تا ۶ ماه حبس را برای حمل، عرضه، فروش و صدور جانوران وحشی زنده یا کشته و اجزای آن ها بدون کسب پروانه و یا مجوز از سازمان محیط زیست در نظر گرفته است.

این رانقی میرزا کریمی، فرمانده یگان حفاظت از محیط زیست استان تهران می گوید و ادامه می دهد: بر اساس این قانون، افرادی که با حیوانات وحشی در خیابان ها پرسه می زنند نیز مشمول این مجازات خواهند شد. وی در واکنش به انتشار تصویری در فضای مجازی که «مد جدید بچه پولدار ها که در آن، دور دور افراد با حیوانات عظیم الجثه در پایان مراسم در شمال تهران» را نشان می دهد می گوید: محیط زیست این تصاویر را رصد کرده است، اما برای پیگیری به اطلاعات بیشتری در مورد این افراد نیاز داریم.

به گفته میرزا کریمی رسیدگی و جمع آوری حیوانات وحشی با سازمان حفاظت محیط زیست است و همکاری لازم به با دستگاه قضایی و هم با نیروی انتظامی وجود دارد که در صورت لزوم بر خورد لازم صورت گیرد.

به گفته فرمانده یگان حفاظت محیط زیست استان تهران، نگهداری همه حیوانات وحشی بدون مجوز سازمان محیط زیست ممنوع است، اما حساسیت روی برخی گونه ها مانند گربه سانان بزرگ مثل شیر و... که فرهنگ نگهداری حیوانات خطرناک را ترویج می کند با جدیت و در اسرع وقت برخورد می شود.

متاسفانه در ایران اگر قرار
باشد فعالیت اجتماعی
انجام شود، رنگ و بوی
سیاسی به خود می گیرد
و افرادی که وارد این فضا
می شوند، آسیب می بینند.
همین مسئله باعث شده
خانواده ها رغبتی به آشنایی
فرزندان با فعالیت های
اجتماعی از سنین کودکی
نداشته باشند

از افراد کنشگر اجتماعی در ایران وجود داشت امروز در مسائلی هم چون فرهنگ، محیط زیست، اشتغال و کار آفرینی و... وضعیت بهتری داشتیم. راهدار تاکید می کند که کنشگر اجتماعی باید متوجه باشد به عنوان یک انسان، در جامعه چند میلیونی زندگی می کند و باید نسبت به مسائل پیرامونش حساس باشد و راه حل هایی را برای مشکلات موجود ارائه کند.

اماتاسفانه، مدارس ما روز به روز از این گونه مفاهیم تهی تر می شود؛ حتی مفاهیم عادی هم در مدارس آموزش داده نمی شود و فرهنگیان نیز انگیزه های برای پرداختن به این مسائل ندارند.

خانواده ها هم به دلیل عدم آگاهی عمومی از این موضوع، بی تفاوت هستند و به همین دلیل افرادی وارد جامعه می شوند که نسبت به این مشکلات جامعه و راهکار ها کاملاً نا آشنا هستند.

به دلیل نبود آموزش کافی در خانواده ها، مدارس و دانشگاه ها، نتوانسته ایم کسانی را وارد جامعه کنیم که ایده های خلاقانه داشته باشند. کسی که با مفاهیم کنشگری اجتماعی آشنایی نداشته باشد و از طرفی مهارت های لازم را هم ندارد، چگونه می توان از او انتظار ایجاد تحول اساسی در جامعه را داشت؟

زمانی که فعالیت های اجتماعی تحت تأثیر فضای سیاسی قرار می گیرند، نمی توان انتظار داشت که کنشگران اجتماعی کار خارق العاده ای انجام دهند. و توصیه می شود که افراد خود را درگیر چنین مسائلی نکنند؛ چرا که ممکن است آسیب هایی به آن ها وارد شود. در حالی که حاکمیت باید بی زدیرد که در فعالیت های اجتماعی حتی اگر نگاه افراد منتقدانه باشد، لزوماً مفهوم سیاسی ندارد و تجمیع توانمندی کنشگران اجتماعی با ایده های خلاق و نو می تواند به توسعه اجتماعی

که محل حرکت دو مقوله سیاسی و کنشگری مدنی فرق هایی اساسی دارند. اگر بخش بالای صفحه ای را متعلق به حاکمیت و قسمت پایین را برای مردم ببینیم، در نظام های غیر مدنی بین حاکمیت و مردم فضایی خالی وجود دارد. یک شبه کسی می آید و به سمت مهم ریاست جمهوری می رسد و بعد از پایان دور هاش دوباره به جمع مردم بازمی گردد و هیچ کدام از جریان های سیاسی مسئولیت کارنامه اش را به عهده نمی گیرند. در جوامع غیر مدنی فاصله بین حاکمیت و مردم خالی است. به همین دلیل در حالی که یکی از شعار های شان «پاسخگویی مسئولان» است، مشخص نیست که مردم از کجا باید پرسشگری را بیاموزند، چون خلا جامعه مدنی که باید به مردم پر شکستگی را یاد بدهد، به وضوح احساس می نشود. در واقع کنشگر سیاسی بین حاکمیت و مردم به طور دائم در حرکت است. زمانی که قدرت دارد، جزیی از حاکمیت است و موقع خروج از قدرت بین مردم قرار می گیرد. اما کنشگر مدنی یا مطالبه گر اجتماعی نه در حاکمیت قرار دارد و نه قرار است با مردم هم نشین شود، که این دقیقاً فرق دو مقوله را نشان می دهد. در جوامع توسعه یافته، راه رسیدن به قدرت از مسیر توسعه مدنی می گذرد یعنی رسیدن به حاکمیتی که قرار است رفتار و هنجار سازی یا هنجار شکنی خود می داند و خود مردم را درگیر تغییر و تبدیل می کند. و در واقع مردم را به سوسی نوعی فعالیت پر ثمر مدنی سوق می دهد و آن ها را از پیله بی تفاوتی خارج می کند.

محمد علی السّتی، استاد دانشگاه و جامعه شناس در ادامه تعاریف بالا چنین می گوید: به رسمیت شناختن تفاوت میان فعال سیاسی و مطالبه گر اجتماعی، مهم است. تفاوت میان فعال سیاسی و مطالبه گر اجتماعی، وسیله و حوزه عمل شان است. هدف کنشگر سیاسی قدرت و وسیله اش رقابت و مبارزه در فضای سیاسی است. در حالی که هدف کنشگر مدنی توسعه و وسیله او تعامل فرهنگی و اجتماعی است. ممکن است این سوال به وجود آید که آیا فعال سیاسی دنبال توسعه و کنشگر مدنی دنبال قدرت نیست؟ باید بگوییم که جواب به این سوال «نه» است. کنشگران مدنی که قاعدتاً مطالبه های اجتماعی را پیگیری می کنند، وسیله های شان هم معلوم اند و امید دارند تا بسا راه اصولی، به نتایج اصولی برسند. این را هم در نظر داشت

ایرانی ها از کنش اجتماعی
واهمه دارند

یلدا راهدار، جامعه شناس، معتقد است که کنشگران اجتماعی معمولاً با مباحث سیاسی درگیر نمی شوند. اما متاسفانه در ایران اگر قرار باشد فعالیت اجتماعی انجام شود، رنگ و بوی سیاسی به خود می گیرد و افرادی که وارد این فضا می شوند، آسیب می بینند.

همین مسئله باعث شده خانواده ها رغبتی به آشنایی فرزندان با فعالیت های اجتماعی از سنین کودکی نداشته باشند، اگر طیف گسترده ای

به آنز واطلبی و محدود کردن خویش به دنیای مجازی؛ قطعاً در تعامل و معاشرت با کودکان، والدین و سایر اعضای خانواده و همچنین در دوستیابی و روابط ازدواج نیز دارای اختلالات رفتاری و روانشناختی می باشد.

باتوجه به تحقیقات و پژوهش های حوزه روانشناسی پدیده «اعتیاد به اینترنت و دنیای مجازی» در میان کودکان، نوجوانان و جوانان به عنوان یکی از بزرگترین و خطرناک ترین مشکلات و آسیب های عصر دیجیتال، مطرح شده است. معضل اعتیاد به گوشی های هوشمند، اینترنت، بازی های کامپیوتری، شبکه های اجتماعی پدیده ای است که بدلیل وابستگی بیش از حدی که به همراه دارند، آنقدر فرد را در دنیای مجازی غرق می کنند که فرد دیگر مجالی برای انجام کارها و فعالیت های روزمره خویش ندارد. براین اساس از منظر آسیب شناسی بهتر است بگوییم که استفاده افراطی از اینترنت و گوشی های هوشمند از یک سو علاوه بر ایجاد اختلال وابستگی که به نوبه خود مخرب است و باعث ایجاد مشکلات و آسیب های روانی - اجتماعی، تحصیلی و شغلی می شود از سویی دیگر همچنین سبب بروز مشکلات جسمانی و فیزیکی نظیر درد در نواحی کمر و گردن، آسیب های بینایی، تغییر در الگوی خواب و تغذیه فرد را نیز به همراه دارد.

و بازنگری در قوانین، مردم را به تغییر رفتار شان ترغیب کنند. این نوع کنشگری، معمولاً سازنده تر است و بهتر جواب می دهد زیرا مردم را مسئول رفتار و هنجار سازی یا هنجار شکنی خود می داند و خود مردم را درگیر تغییر و تبدیل می کند. و در واقع مردم را به سوسی نوعی فعالیت پر ثمر مدنی سوق می دهد و آن ها را از پیله بی تفاوتی خارج می کند.

محمد علی السّتی، استاد دانشگاه و جامعه شناس در ادامه تعاریف بالا چنین می گوید: به رسمیت شناختن تفاوت میان فعال سیاسی و مطالبه گر اجتماعی، مهم است. تفاوت میان فعال سیاسی و مطالبه گر اجتماعی، وسیله و حوزه عمل شان است. هدف کنشگر سیاسی قدرت و وسیله اش رقابت و مبارزه در فضای سیاسی است. در حالی که هدف کنشگر مدنی توسعه و وسیله او تعامل فرهنگی و اجتماعی است. ممکن است این سوال به وجود آید که آیا فعال سیاسی دنبال توسعه و کنشگر مدنی دنبال قدرت نیست؟ باید بگوییم که جواب به این سوال «نه» است. کنشگران مدنی که قاعدتاً مطالبه های اجتماعی را پیگیری می کنند، وسیله های شان هم معلوم اند و امید دارند تا بسا راه اصولی، به نتایج اصولی برسند. این را هم در نظر داشت

کنش اجتماعی شامل طیف وسیعی از فعالیت های مختلف در عرصه های اقتصادی، اجتماعی، سیاسی، فرهنگی، محیط زیستی است که برای ایجاد تعادل یا جلوگیری از تغییر در این زمینه ها و با هدف بهبود در جامعه اتفاق می افتد. فعالیت های کنشگرانه، گستره وسیعی دارند و از نوشتن نامه های سرگشاده به روزنامه ها و سیاستمداران تا بایکوت اقتصادی، راهپیمایی خیابانی، اعتصاب، تحصن و اعتصاب غذا را شامل می شود. کنشگری می تواند فردی یا گروهی سازمان یافته یا غیر سازمان یافته باشد. کنشگرانی هم هستند که تلاش می کنند تا به جای اعمال فشار بر دولت، برای تغییر

بی تفاوت نبودن به مسائل اجتماعی خوب است؛ اما

از کنشگری های اجتماعی، سیاست زدایی کنیم

کنش اجتماعی شامل طیف وسیعی از فعالیت های مختلف در عرصه های اقتصادی، اجتماعی، سیاسی، فرهنگی، محیط زیستی است که برای ایجاد تعادل یا جلوگیری از تغییر در این زمینه ها و با هدف بهبود در جامعه اتفاق می افتد. فعالیت های کنشگرانه، گستره وسیعی دارند و از نوشتن نامه های سرگشاده به روزنامه ها و سیاستمداران تا بایکوت اقتصادی، راهپیمایی خیابانی، اعتصاب، تحصن و اعتصاب غذا را شامل می شود. کنشگری می تواند فردی یا گروهی سازمان یافته یا غیر سازمان یافته باشد.

آذر فخری، روزنامه نگار

اما معمولاً، راس هرم و متولیان امور جوامع انسانی، پس رسیدن به راس و تصدی بسر آن، فراموش می کنند که با انتخاب همین شهروندان به آن مقام دست یافته اند و در واقع شغل شان، نوعی خدمات اجتماعی است که باید درست و به موقع و مبتنی بر اصول علمی به شهروندان ارائه شود؛ و چون فراموش می کنند، با هر کنشی از سوی شهروندان، به صورت ضربتی و کوبنده برخورد می کنند و اجازه ادامه روند کنشگری را به افراد جامعه نمی دهند. به این ترتیب است که معمولاً بین دولت و مردم، فاصله های دردناک و گاه غیر قابل ترمیم ایجاد می شود.

یک مثال جالب از استقبال کنش های اجتماعی دم دست، خبر رفتاردوم عمومی کشور سوئد در رابطه با استفاده از تولیدات ترارایتخته بود؛ این که آیا مردم حاضرند از این مواد استفاده کنند یا نه و چه میزان و به چه شکلی؛ کشوری که در کوچک ترین مسائل خود به آرای عمومی مراجعه می کند، طبعاً به کنش های اجتماعی و نظر احاد جامعه اهمیت می دهد. در حالی که در کشور ما، با کمترین کنش اجتماعی، برخورد های سرکوبگرانه و تدافعی انجام می شود و موجب می شود که رفتارها، اعتراض ها، شکایت ها و گله ها، به شکلی زیرزمینی ادامه پیدا

اغلب شهروندان، چه با مسئله ای مخالف باشند، چه با آن موافق باشند، عکس العمل نشان می دهند. این عکس العمل ها، از خیلی آرام و در حد چند جمله شروع می شود، تا خیلی تند و اعتراض های خیابانی و اعتصاب های عمومی. این کنش اجتماعی و بی تفاوت نبودن به مسائل اجتماعی که طبعاً شوا داشته باشند، ماجراهای سیاسی و اقتصادی و فرهنگی را در دل خود دارد، طبیعی است. طبیعی است که یک شهروند، از یک سیاست گذاری خوشش بیاید یا با آن مخالف باشد. طبیعی است که هر شهروندی، عکس العمل خود را در این زمینه نشان بدهد. البته، شکل نشان دادن عکس العمل است که گاه موجب مشکلاتی می شود؛ اگر در راس هرم جامعه، افرادی نشسته باشند که چشم بینا و گوش شنوا داشته باشند، کنش های اجتماعی خوب شنیده و خوب دیده می شوند و اتفاقاً راه گشای مسئولان در ادامه اجرای تصمیم های گوناگون خواهند بود. این یعنی اهمیت دادن به نظر شهروندان و نوع کنش و بازخوردی که نشان می دهند.

بادداشت

عصر دیجیتال، متاد دیجیتال

فاطمه ناصح، دکترای روانشناسی عمومی

استفاده می کند، به عنوان فردی «معتاد به اینترنت» شناخته می شود؟

پیرو مطالب مطرح شده بهتر است بگوییم ورود هر نوع تکنولوژی و فناوری جدید باعث بوجود آمدن تغییراتی مثبت و منفی در زندگی انسان ها می شود و بطور کلی فعالیت های یومیه آنان را بطور شگرفی تحت الشعاع قرار می دهد. روانشناسان اظهار دارند پدیده «اعتیاد» معمولاً به رفتارهای اجباری اشاره دارد که منجر به اثرات و پیامدهای منفی در زندگی افراد میشود. در اغلب اعتیادها، آدمی احساس می کند که مجبور است به انجام فعالیت های خاص دست بزند که در اغلب مواقع آنها به یک عادت مضر تبدیل می شوند و در نهایت این عادت های آسیب زننده سبب ایجاد تداخل و اختلال در ابعاد مختلف عملکرد زندگی شخصی - اجتماعی فرد می شود. در همین راستا بهتر است خاطر نشان کرد که یکی از مهمترین ابزارهای دهکده جهانی تکنولوژی، رسانه های اجتماعی به ویژه شبکه های مجازی و نرم افزار های پیام رسان هستند که بدلیل جاذبه های شگفت انگیزی که دارند سبب

شده اند افراد ساعات طولانی از عمر شان را صرف گشت و گذار در صفحات رنگارنگ آنها کنند. از این روز روانشناسان در این زمینه معتقدند استفاده بی محابا از فناوری های نوین همچون تلفن های هوشمند علاوه بر ایجاد اختلال وابستگی می تواند، اثرات و پیامدهای مخرب دیگری را برای فرد به همراه داشته باشد.

بر همین اساس روانشناسان باور دارند «اعتیاد اینترنتی» نوعی اختلال روانشناختی - اجتماعی است که وابستگی رفتاری نظیر استفاده بیمارگامی و وسواسی از اینترنت را به همراه دارد. در واقع «بیمار اینترنتی» دنیای مجازی را جایگزین دنیای واقعی خود کرده و تمام وقت خود را صرف ساختن این دنیای تهی می کند؛ چنین فردی بدلیل معتاد بودن به شبکه های اجتماعی مجبور است بطور مداوم به چک کردن صفحات مجازی بپردازد؛ ساعات زیادی از روز را صرف بالا و پایین کردن پروایل خویش و سایر اطرافیان کند و دائماً فکر و ذهنش مشغول به روزرسانی مطالب پروفایل شخصی خویش باشد؛ براین اساس می توان گفت چنین فردی علاوه بر مشکلات مربوط